

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 222/2025-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a sudcov Libora Duľu a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], zastúpenej JUDr. Filipom Gaľom, advokátom, Štúrova 20, Košice, proti postupu Okresného súdu Michalovce v konaní vedenom pod sp. zn. 5C/51/2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky, skutkový stav veci a sťažnostná argumentácia

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 9. apríla 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5C/51/2023. Žiada, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietahov, priznal jej finančné zadosťučinenie v sume 1 000 eur a náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka sa žalobou doručenou okresnému súdu 19. júla 2023 domáhala náhrady škody spôsobenej pri výkone verejnej moci vo výške 12 000 eur, ktorá mala byť spôsobená vedením nezákonného trestného stíhania, ktoré hrubo zasiahlo do jej osobnostných práv. Okresný súd rozsudkom č. k. 5C/51/2023-123 z 13. novembra 2023 zaviazal žalovanú povinnosťou zaplatiť sťažovateľke sumu 6 460 eur spolu s 9 % ročným úrokom z uvedenej sumy od 13. júla 2023 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V prevyšujúcej časti uplatňovaný nárok zamietol a náhradu trov konania stranám sporu nepriznal.

3. Proti rozsudku podala sťažovateľka 15. decembra 2023 odvolanie. Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že okresný súd predložil 10. apríla 2024 súdny spis na rozhodnutie o odvolaní Krajskému

súdu v Košiciach, ktorý však vrátil súdny spis okresnému súdu 12. februára 2025 ako predčasne predložený. Následne okresný sud opravným uznesením z 13. februára 2025 opravil v záhlaví rozsudku nesprávny dátum narodenia sťažovateľky.

4. Podstata sťažnostnej argumentácie spočíva v tvrdenom porušení základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru zbytočnými priet'ahmi okresného súdu v napadnutom konaní, pričom sťažovateľka zrekapitulovala jeho doterajší priebeh a osobitne poukázala na obdobie nečinnosti a neefektívnej činnosti okresného súdu súvisiacej s predložením spisu odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaní.

5. Napadnuté konanie tvorí bežnú súčasť rozhodovacej činnosti všeobecných súdov s ustálenou judikatúrou a nie je osobitne skutkovo ani právne zložitú. Správanie sťažovateľky žiadnym spôsobom neprispelo k aktuálnej dĺžke napadnutého konania a nemalo vplyv na vznik zbytočných priet'ahov, ktoré idú výlučne na vrub okresnému súdu, ktorého postup je poznačený súvislým obdobím nečinnosti od marca 2024 do marca 2025.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Podstata ústavnej sťažnosti spočíva v tvrdenom porušení označených práv podľa ústavy a dohovoru zbytočnými priet'ahmi v napadnutom konaní, ktoré mali vzniknúť výlučne postupom okresného súdu.

7. Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd zároveň osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť. Ústavný súd zohľadňuje aj rozhodovaciu prax a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorej v civilných veciach dĺžka súdneho konania na jednom stupni v trvaní dvoch až troch rokov v závislosti od povahy veci nie je v rozpore s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. Humen proti Poľsku, rozsudok z 15. 10. 1999, body 58 a 69, Calvelli a Ciglio proti Taliansku, rozsudok zo 17. 1. 2002, body 64, 65 a 66).

8. Podľa stabilnej judikatúry ústavného súdu nemá každý zistený priet'ah v súdnom konaní nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). Ak sa namietaný postup všeobecného súdu nevyznačuje takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd sťažnosť spravidla odmieta ako zjavne neopodstatnenú (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011).

9. Napadnuté konanie trvá ku dňu podania ústavnej sťažnosti 1 rok a 9 mesiacov. Ústavný súd registruje existenciu naznačeného zbytočného priet'ahu zo strany okresného súdu, ktorý vznikol v súvislosti s predčasným predložením súdneho spisu krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní, avšak aj za tejto situácie považuje aktuálnu dĺžku napadnutého konania ako celku za akceptovateľnú pre zachovanie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a preto odmietol ústavnú sťažnosť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona

č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ako zjavne neopodstatnenú.

10. Napokon ústavný súd uzatvára, že ak by ďalší priebeh napadnutého konania signalizoval vznik prietahov zo strany okresného súdu, toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni sťažovateľke, aby po splnení všetkých zákonných podmienok predložila ústavnému súdu novú ústavnú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. apríla 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu